338 Jeesus, Sinu juurde jääda

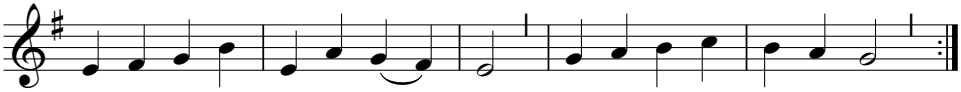

Jee-sus, Si - nu juur - de jää - da ta - han kõi - ge hin - ge - ga,
ei mind Si - nust la - hu - ta - da suu - da see maa - il - ma-maa.

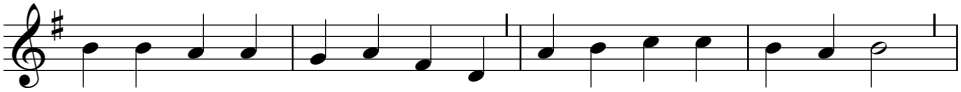

Si - nu e - lu saab mu e - luks, sõ - na Si - nu pü - hast suust,

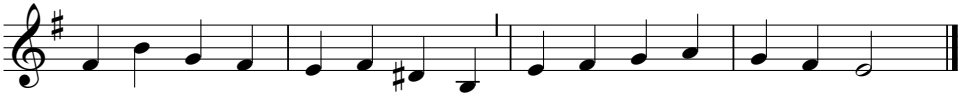

na - gu ko - ba - rai - le i - luks värs - ke vool saab vii - na-puust.

2. Kes mul isandaks võiks saada
nagu Jeesus, kuna Ta
mind on surmast lunastada
võtnud oma verega?
Kes mu eest on elu andnud, -
ei Tast lahku iialgi.
Talle hing on truudust vandund,
truudust kuni surmani!

3. Jah, Su juurde tahan jääda,
Issand, rõõmu, valu sees,
et Sind tohiks ülendada
kord ka Sinu järje ees.
Sinu tahtmist tahan täita;
käsid siit ka lahkuda,
ei sel raske hinge heita,
kes on eland Sinuga.

4. Jää Sa ikka minu juurde,
Isand, - veereb päevake,
võtab peale õhtu tuule
öö mind oma varjusse.
Ja kui kustub silma selgus,
valgusta mu vaimu Sa!
Et mu hinge helgib valgus,
milles koidab kodumaa!

Viis: "Armas Jeesus, armastaja"
(O du Liebe, meiner Liebe)
Adam Drese, 1620-1701.
Sõnad: Carl Johann Philipp Spitta, 1801-1859.
Tõlge: Martin Lipp, 1854-1923.